

La litúrgia provocadora de Marala enamora el Petit Palau

Ahir el trio va actuar al Petit Palau de la Música en el marc del festival Tradicionàrius | Marala hi va presentar 'Jota de morir', guardonat amb el Premi Enderrock 2023 a millor disc de l'any

Marala al Petit Palau (Tradicionàrius) | Juan Miguel Morales

Quan tens un repertori que ha estat considerat el millor disc de l'any i un entrenament sobrat en jugar amb les harmonies a tres veus, pots concentrar-te a crear un directe a l'alçada, pensar-ne cada detall, i crear un espectacle ascendent, emocional i catàrtic com el que va oferir ahir **Marala** al Petit Palau de la Música. El trio catalano-valenciano-balear va actuar a l'escenari barceloní en el marc de festival Tradicionàrius per presentar el directe -produït amb el suport de La Marfà- del seu darrer treball, *Jota de morir* (Propaganda pel Fet!, 2022), recentment guardonat amb el Premi Enderrock 2023 al millor disc de l'any per la crítica.

I **Marala** s'hi va lluir. Vestides de blanc i situades al centre d'una escenografia senzilla però efectiva, van començar el concert amb algunes de les cançons del nou disc, "Canteu a l'albat", "A la vora del riu mare" i la que dona nom al treball, "Jota de morir". Entre *jaleos*, *palmes* i jocs de llums, van situar ràpidament l'auditori en el *mood* de la nit. Van presentar-se amb humor, dient que no hi havia cançons tradicionals sobre la mort, i 'rebatent-ho' cantant exemples esbojarrats del pop dosmiler com "Duele el amor" d'**Aleks Syntek** i **Ana Roja**, "Antes muerta que sencilla" de **María Isabel**, "Me muero por conocerte" d'**Alex Ubago** i **Amaia Montero**, o "Moriría por vos" d'**Amaral** -nom que si repeteixes prou vegades, com elles van fer ahir, acaba convertint-se en **Marala**-.

La nota d'humor, assajada però amb espai per a la improvisació i la naturalitat, va precedir el corpus central de la vetllada, que va consistir en prop d'una hora de bellesa i emoció creixent. Deixant a un costat, el pad que fins ara dominava **Selma Bruna**, i l'electrònica que hi sumava **Clara Fiol**, van interpretar les tres juntes "Ramo verde", un dels temes del debut en solitari de **Sandra Monfort** -*Niño Reptil Ángel* (Hidden Track Records, 2021). I és que aquest trio té cura que totes les parts que el formen tinguin espai per brillar, malgrat que, a l'hora de la veritat, poques coses poden competir amb la força de les seves tres veus cantant juntes.

Marala al Petit Palau (Tradicionàrius) Foto: Juan Miguel Morales

Van seguir el concert amb "Llenguatge dels cossos" i "Cançó", del seu primer àlbum *A trenc d'alba* (U98 Music, 2020), que van hipnotitzar i fascinar el públic, i també amb "Verderol": una cançó que canten en directe des dels inicis de la formació, però que fins ara no havien publicat. En els seus directes, "Verderol" solia tancar l'espectacle, cantat a cappella amb les tres membres del grup enfrontades, mirant-se, i fent percussions sobre una taula. Tot i la màgia i proximitat que desprenia aquell concepte, la versió que van oferir ahir no empal·lidia amb una proposta similar però amb més jocs de llum i fent les percussions amb les mans.

Van treure aleshores tres panderos quadrats, un per a cadascuna, per enfilar plegades, "Canción del varenar", que va despendre una sensació de comunió quasi tribal. Amb molt d'encert van manejar-se-les per no fer decaure l'emoció amb "Nana naneta", que van vestir amb canvis de llum i de posició, i senzills moviments amb els braços coreografiats que van dotar la cançó d'un nou dinamisme.

Marala al Petit Palau (Tradicionàrius) Foto: Juan Miguel Morales

El seu vessant més tradicional i orgànic va aconseguir a emocionar tot el públic, però aviat demostrarien que podien emocionar igual o més afegint-hi electrònica. Així ho van fer amb una versió excepcional de "Nocturna", que literalment va estremir fins i tot les parets del Petit Palau, i de "Testament". I amb això van acabar la seva sessió litúrgica amb què havien traslladat tot l'auditori, quasi sense saber-ho, a un estat diferent: de connexió terrenal, d'enlairament, d'emoció, de catarsi.

Per rebaixar la tensió emocional, la recta final del concert la van encarar amb un nou parlament, que es queixava de la precarietat que viuen -bromejant amb què repetien el discurs que van fer a la gala dels Premis Enderrock 2023-, però que també agràia l'equip que les rodeja i la confiança i complicitat de la gent que les segueix i programa.

Amb la versió de la "Panaderina" -una cançó tradicional de Lleó que van incloure en el seu àlbum debut-, van demanar el públic que cantés. Tot i la timidesa inicial, **Selma Bruna** va convèncer almenys els cantants de la seva coral que estaven presents, que van fer de coixí perquè la resta de l'auditori sumés també la seva veu, creant una il·lusió de col·lectivitat i comunió.

Marala al Petit Palau (Tradicionàrius) Foto: Juan Miguel Morales

Però la festa la reservaven per a la traca final, que va posar la nota provocadora i desafiant a qui esperava un concert d'arrel pura. L'estrena en directe del nou senzill "El desich" -amb versos d'Ausiàs March-, combinant estones a cappella i pandero quadrat amb moments de pura electrònica van sorprendre i enamorar un públic que es va desfer en aplaudiments, i que es va aixecar per ballar després un dels grans *hits* de *Jota de morir*: "Disimula". El trio es va acomiadar finalment amb una darrera cançó, en forma de bis, que van cantar sense cap mena d'acompanyament: "Txoria Txori".

En el concert, **Marala** va demostrar com sap jugar amb l'equilibri i guanyar. L'equilibri entre el pes de cadascuna d'elles, que es tornen com a veu principal o s'intercanvien instruments i funcions. L'equilibri amb el repertori i les sonoritats més tradicionals i orgàniques amb les més actuals i electròniques, intercanviant guitarra acústica per elèctrica i pad per pandero quadrat, i mesclant festa i fragments pregravats amb l'emoció i comunió de les seves veus a cappella. **Selma Bruna, Sandra Monfort i Clara Fiol** van deixar clar la força que tenen plegades i perquè mereixen el Premi Enderrock 2023 a millor disc de l'any, fent-ne brillar les cançons i donant-los cos i vida amb les seves veus, demostren la seva germanor sobre l'escenari, i un esplèndid treball del directe.